Naturvernforbundet
i Finnmark
Finnmárkku luonddugáhttenlihttu

Klima- og Miljødepartementet
postmottak@kld.dep.no

Innspill 26/4470

Innspill til ny stortingsmelding om villaks, sjøørret og sjørøye

Innspill fra Naturvernforbundet i Finnmark[1]

Klima- og miljødepartementet inviterte organisasjoner, næringsaktører, laksefiskere og andre interesserte til å delta på innspillsmøte om arbeidet med ny stortingsmelding om villaks, sjøørret og sjørøye. Møtet ble arrangert den 8. okt. 2026. Det ble også åpnet for skriftlige innspill om stortingsmeldingen, «og hvilke tiltak som kan gjennomføres for å bedre tilstanden for villaks, sjøørret og sjørøye.»

Departementets problembeskrivelse
Klima og miljødepartementet delte nyheten om ny stortingsmelding om laks, sjøørret og sjørøye den 01.07.2026.

«Villaksen står i fare for å forsvinne, og sjøørreten og sjørøya sliter. Regjeringen vil nå starte arbeidet med en ny stortingsmelding som ser på alle sektorer som påvirker villaks, sjøørret og sjørøye, og hvilke tiltak som kan gjennomføres for å bedre statusen for disse artene.

– Villaksen er noe av det som gjør Norge til Norge, og det er viktigere enn noen gang at vi får til en styrket satsing på villaks, sjøørret og sjørøye for å bevare disse artene for fremtiden. Denne stortingsmeldingen skal bidra til å identifisere alle truslene som påvirker laksefiskene, og samtidig stake ut en retning for hvordan vi kan unngå at lakse- og ørretfisket blir noe som hører fortiden til, sier klima- og miljøminister Andreas Bjelland Eriksen.

De siste årene er det registrert rekordlave antall laks i elvene over hele landet. Tilstanden til sjøørret og sjørøye er dårlig og til dels mangelfullt kartlagt. Disse fiskeartene påvirkes av en rekke faktorer i løpet av livsløpet, både i elv og i sjø.

Til tross for at det er innført store begrensninger i fisket, har det ikke vært nok til å snu den negative utviklingen for laksebestandene. Det er derfor behov for en helhetlig gjennomgang av truslene som påvirker laksefiskene, slik at det kan settes inn målrettede og effektive tiltak for å styrke disse bestandene.

[1] Om Naturvernforbundet i Finnmark

Klima- og miljødepartementet starter nå arbeidet med en stortingsmelding om villaks, sjøørret og sjørøye. Det legges opp til en åpen og inkluderende prosess, hvor alle interesser kan komme med sine innspill til meldingsarbeidet.

Stortingsmeldingen vil vurdere det samlede påvirkningsbildet for disse laksefiskene, men konkrete tiltak for å redusere påvirkningen fra lakselus og rømt oppdrettslaks skal følges opp i arbeidet med Havbruksmeldingen. Stortingsmeldingen skal også unngå tiltak som vanskeliggjør utvikling av ny kraftproduksjon.

– Norske laksebestander er på et historisk lavt nivå, og det er foreløpig ingen tegn til bedring til tross for at vi har innført store begrensninger i fisket de siste årene. Nå er tiden inne for å løfte blikket og bedre forstå hva som truer livet til villaksen, sjøørreten og sjørøya. Derfor setter vi nå i gang arbeidet med en stortingsmelding, sier klima- og miljøminister Andreas Bjelland Eriksen.»[2]

I vårt innspill vil vi peke på behovet for å ta tak i de omfattende problemene oppdrettsnæringen skaper for laks, sjøørret og sjørøye (og andre fiskearter). Blant andre tema som vi tar opp er behovet for økosystembasert forvaltning og et bredt kunnskapsgrunnlag, makt og avmakt, spørsmålet om fiskerettigheter, Havbruksfondets rolle, og bestemmelsen om nasjonale laksefjorder.

Naturmangfoldloven og Naturavtalen
Et sentralt utgangspunkt for våre vurderinger er naturmangfoldloven fra 2009. Formålet med loven er at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur (§ 1).

Denne paragrafen innebærer at det er behov for en helhetlig vurdering av konsekvenser av fiskeoppdrett for både natur, andre næringer og samfunn (inkludert livskvalitet og bolyst).

Paragraf 10 i samme lov omhandler økosystemtilnærming og samlet belastning. Bestemmelsen slår fast at «en påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastning som økosystemet er eller vil bli utsatt for.»

Fra naturmangfoldloven vil vi også vise til bestemmelsen om kunnskapsgrunnlaget (§ 8): «Offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for skade på naturmangfoldet.

Myndighetene skal videre legge vekt på kunnskap som er basert på generasjoners erfaringer gjennom bruk av og samspill med naturen, herunder slik samisk bruk, og som kan bidra til bærekraftig bruk og vern av naturmangfoldet.»

Vi viser også til Naturavtalen fra des. 2022.[3]

[2] Ny stortingsmelding om villaks, sjøørret og sjørøye - regjeringen.no
[3] FNs naturavtale

Oppdrett
Laks er plassert i kategorien Nært truet (NT) i Norsk rødliste fra arter 2021,[4] og i 2023 meldte NRK at «den atlantiske laksen var kommet med på Verdens naturvernunion (IUCN) sin oppdaterte liste over truede arter.[5] Villaksen er allerede under hardt press fra oppdrettsnæringen. Miljødirektoratet: «Den aller største trusselen mot villaksen er fiskeoppdrett, og er knyttet til rømt oppdrettslaks, lakselus og infeksjoner.»[6]

Forurensing
Forurensing fra oppdrettsanlegg har blitt et stort og økende problem. Miljøstatus.no[7] skriver om «tilførsel av forurensninger fra elver og kystnære landområder til Barentshavet»: «Det har vært en stor økning i tilførslene av fosfor og nitrogen gjennom denne perioden. Økningen skyldes hovedsakelig utslipp fra fiskeoppdrett. For stoffer som fraktes med elvene ut i havet har tilførslene vært relativt uforandret.

Videre opplyses det at **«**Tilførslene av kobber har økt mye siden 1990, spesielt i perioden 2012-2018. Mye av økningen skyldes økte utslipp fra oppdrettsnæringen, men det har også periodevis vært høye tilførsler av kobber fra elvene, spesielt i perioden 2004-2018.»[8]

Som Arne Pedersen i Norges Kystfiskarlag spør i en aviskronikk, etter å ha omtalt forurensende stoffer fra åpne oppdrettsmerder: «Hvor stor er den samlede belastningen på fjordene våre? Hvor langt spres disse stoffene? Og hvilke konsekvenser kan dette få for økosystemene på lengre sikt?»[9] Dette er spørsmål som bør stilles også i arbeidet med stortingsmeldingen.

All oppdrett må inn i lukkede anlegg
Naturvernforbundet har i en årrekke omtalt negative konsekvenser av oppdrett, og mener at all oppdrett må inn i lukkede, utslippsfrie anlegg for å få bukt med problemene. Vi viser til opprop sendt til Stortinget og Regjeringen i 2024, på vegne av Naturvernforbundet og en rekke andre naturkjære organisasjoner:

«Oppdrettsnæringen er blitt en av våre største industrier, og vi må ha de samme forventningene til miljøansvar hos den som i andre store næringer: Krav til utslippskontroll, lokalitets- og konsekvensvurderinger og ikke minst: Samme dyrevelferd for fisk som for andre husdyr.

Prisen for å fortsette som i dag er altfor høy for kysten vår, med stadig spredning av lakselus, fiskesykdommer, forurensning og rømning: For eksempel er oppdrettsnæringens totale utslipp av næringssalter nå fem ganger så store som utslippene fra kommuner, jordbruk og

[4] Artsdatabanken: Salmo salar - Rødlista 2021 | Artsdatabanken
[5] Atlantisk laks havner på rødliste over truede arter – Siste nytt – NRK
[6] https://www.miljodirektoratet.no/ansvarsomrader/arter-naturtyper/fiske/laks/

[8] Miljøstatus: Tilførsel av forurensninger fra elver og kystnære landområder til Barentshavet - Miljøstatus - Norges klima- og miljømål
[9] Kronikk | – Altafjorden er for verdifull til å tas på sjanse
Se også Fjorden som dør – og livet som forsvinner | Fiskeribladet

industri til sammen. Sykdom, lus og genetisk forurensning fra rømt fisk sprer seg til villaks og villtorsk.»

Et av forslagene i oppropet er oppdrettsanleggene gjøres utslipps- og rømningsfrie, både eksisterende og nye anlegg.[10]

Den sjøsamiske fiskeriorganisasjonen Bivdu har i sitt innspill til den planlagte stortingsmeldingen beskrevet utviklingen slik: «Oppdrettsnæringen har vokst kraftig og medført i dag utslipp av store mengder miljøødeleggende stoffer, lakselus og rømming. I tillegg beslaglegges tradisjonelle fiskeområder og gyteområder. Alt dette påvirker naturgrunnlaget og fiskernes rettigheter i negativ retning.»[11]

Bivdu stiller krav om at åpne oppdrettsmerder må fases ut fra 1. januar 2030, et krav som vi støtter.

Trafikklys-systemet
I Norges politikk for oppdrett er trafikklyssystemet sentralt. Altaposten kommenterte den 23. juni 2026 at regjeringen nylig har lagt fram oppdaterte «trafikklys» for oppdrettsregionene.

«Vest-Finnmark og Øst-Finnmark får sammen med Sørlandet (svenskegrensen til Jæren) grønt lys. I praksis åpnes det dermed for en økning av produksjonen på inntil seks prosent i de nevnte regioner. … Men vi finner grunn til «å minne om at trafikklyssystemet ikke er en bred, samlet miljøkartlegging, men primært et verktøy for å regulere oppdrett basert på lakselusas påvirkning av villfisk. Fiskebestander som er under økende press, tåler mindre enn før. Da kan det være på sin plass å justere modellen.»[12]

Vi minner om føre var-prinsippet i naturmangfoldloven: «Når det treffes en beslutning uten at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger den kan ha for naturmiljøet, skal det tas sikte på å unngå mulig vesentlig skade på naturmangfoldet. Foreligger en risiko for alvorlig eller irreversibel skade på naturmangfoldet, skal ikke mangel på kunnskap brukes som begrunnelse for å utsette eller unnlate å treffe forvaltningstiltak.» («§ 9).

Også Vannforskriftens bestemmelser er også høyst relevant for oppdrettsnæringa og forvaltning av kystnære sjøarealer, inkludert vurderinger av trafikklyssystemet.[13]

Næringsgrunnlaget i havet
Fra Bivdu sitt innspill til stortingsmeldingen: «Laksens næringsgrunnlag i havet må hensyntas da store mengder laks i sjøfasen forsvinner uten at forvaltningen kan forklare hvorfor.

Laksens ernæring i sjø er pelagiske arter som har blitt overbeskattet og nedfisket av store havgående fartøy uten kontrollør om bord. Yngel og smålaks inngår som bifangst i dette

[10] Hele oppropet til Stortinget og Regjeringen i 2024 kan leses her: Oppdrettsanlegg må tettes eller stenges – Naturvernforbundet
[11] 10.oktober 2026 – Bivdu
[12] Altaposten: Det er all grunn til å være forsiktig - altaposten.no
[13] Vannforskriften er den norske gjennomføringen av EUs rammedirektiv for vann, som Norge har sluttet seg til gjennom EØS-avtalen.

fisket.»

Dette er en problemstilling som ikke har fått oppmerksomhet innen politikk og forvaltning, og heller ikke i media.

Rettigheter
Fiskerinæringa og annen etablert bruk av kystnære sjøarealer områder har tapt store områder til oppdrett. Den 10. september i år la Finnmarkskommisjonen fram sin rapport om bruks- og eierrettigheter i Tana/Tanafjorden, noe som har aktualisert spørsmålet om fiskerettigheter i Tanafjorden, og også i andre fjorder i Finnmark.

Finnmarkskommisjonens konklusjon: «Befolkningen som bor ved Tanafjorden, inkludert den delen av fjorden som ligger i Gamvik og Berlevåg kommuner, og den øvrige befolkningen i Tana kommune har med grunnlag i bruk i alders tid ervervet en kollektiv særrett i form av en fortrinns rett til alminnelig fiske i Tanafjorden med sidefjorder.» Og:

«Fremtidige reguleringer kan ikke frata rettighetshaverne den reelle muligheten til å utøve retten, eller den nødvendige tilgangen til de fjordressursene som retten forutsetter. Rettens karakter gir også rettighetshaverne krav på medbestemmelse i forvaltningen av de ressursene og arealene som er nødvendige for rettens utøvelse.» (fra pkt. 24.9 – oppsummerende konklusjon).

Rapporten er allerede mye omtalt og diskutert, og man spør blant annet hvilke konsekvenser den vil få for Tanafjorden, og eventuelt også for andre fjorder i Finnmark. Det er spørsmål som er relevante også for den nye stortingsmeldingen om villaks, sjøørret og sjørøye. Som Bivdu påpeker, må spørsmålet om rettigheter få en sentral plass i stortingsmeldingen.

Juristene Line Kalak og Øyvind Ravna tar opp spørsmålet om rettigheter og forvaltning i et avisinnlegg med tittelen «Fjordene kan ikke behandles som ledige arealer».[14]

Vi viser også til en kommentar i Nordnorsk debatt allerede i 2016, om oppdrett som en del av kolonihistoria i nord, fiskeres protester mot oppdrett og kamp for sine rettigheter. (Tone Angell Jensen[15]).

Torskeoppdrett
Selv om den nye stortingsmeldingen er avgrenset til villaks, sjøørret og sjøørret, vil vi minne om at problemene som anføres for oppdrett av laks, i stor grad gjelder også for opprett av torsk (og andre fiskearter). Vi viser til følgende prinsipp vedrørende torskeoppdrett som ble vedtatt på Naturvernforbundets landsmøte høsten 2024:

Torskeoppdrett utgjør en uakseptabel risiko for villtorskstammen og skal ikke tillates. Utdrag fra uttalelsen: «Det er sannsynlig at en stor del av deformert torsk overlever til gytemoden alder og kan gyte sammen med lokale torskebestander. Når oppdrettstorsk rømmer fra

[14] Tanafjorden viser at finnmarksfjordene ikke kan disponeres som om de er rettighetsløse

[15] Tone Angell Jensen: Oppdrettsnæringen, Lakselus | Opprør mot oppdrettsnæringa

anlegg eller gyter i merdene risikerer en dermed på sikt genetisk innblanding av oppdrettstorsk i villtorsk-bestanden. Over tid vil det kunne påvirke genene og egenskapene til kysttorsken, særlig i små og sårbare bestander. Det er heller ingen garanti for at ikke torskeegg også kan slippes ut fra lukkede anlegg ved et uhell.»

Nasjonale laksefjorder
Naturvernforbundet i Finnmark har påpekt at «Repparfjordelva er nasjonalt vernet og Repparfjorden er en nasjonal laksefjord.»[16] Dette har ikke forhindret utslippstillatelse for gruveavfall i fjorden. Spørsmålet om hva som kan tillatelses av forurensing i en nasjonal laksefjord er også blitt aktualisert i forbindelse med tillatelse til dumping av gruveavfall i Førdefjorden.

Status for og praktisering av bestemmelsen om nasjonale laksefjorder er relevant også for stortingsmeldingens tema, som bør innbefatte tillatelser til oppdrett i slike fjorder.

Kommuners rolle – hvilke verdier tillegges vekt?
Arnt Ring i Altafjord Fiskarlag uttalte til Altaposten i forbindelse med planer om å endre lokalitetsstrukturen for oppdrettsanleggene i Rognsundet, et viktig fiskeområde for han og andre lokale fiskere i Altafjorden:

«– Selv om Alta er fylkets største fiskerikommune, opplever vi å bli presset. Jeg vet ikke om politikerne forstår alvoret. Det kan av og til virke som om kommunen er mer opptatt av inntektene oppdrettsselskapene genererer enn av å verne om fiskerne i fjorden. – Egentlig burde deler av inntektene kommunen får fra oppdrett gå til distriktene i fjorden. Det er vi som blir berørt av oppdrett, ikke Alta sentrum.» [17]

Ring peker på et omfattende problem. Kommuner gir arealer til oppdrettsindustrien for å få penger fra Havbruksfondet, på bekostning av fiskerinæringa. Verdiskaping og arbeidsplasser i fiskerinæringa tillegges liten eller ingen vekt, og det samme gjelder fiske som en kulturbevarende aktivitet som er viktig for livskvalitet og trivsel.

Stortingsmeldingen bør legge en bred forståelse av verdier til grunn, og et utgangspunkt kan være en forståelse av tre ulike former for verdier: *Instrumentell verdi*: Natur som instrumenter, som kan dekke menneskelige behov. (Markedsverdi, kan kjøpes og selges). *Egenverdi*: Arter i naturen har også rett til å eksistere, og som vi mener at vi må ta hensyn til. *Relasjonell verdi*: Vi har en relasjon til naturen og steder i naturen, men også mellom andre mennesker som bruker naturen.[18]

Økosorg/natursorg
Anne-Karin Daniloff som har arbeidet med mange oppdrettssaker i Naturvernforbundet, har delt erfaringer fra sin egen familie i Kåfjord i Alta: «Da oppdrettet kom til Alta var det til stor sorg i vår familie. Det var ikke bare fiskeryrket, inntekta og maten som ble skadelidende, det

[16] Repparfjorden – Nasjonal laksefjord eller canadisk gruvedeponi? - Finnmark
[17] Frykter oppdrett vil fortrenge fiskerne: – Kan ikke skyve oss helt ut - altaposten.no
[18] Sitert i etterord i et innlegg hos Naturvernforbundet i Finnmark: «Fortellinger i Arktis om ledelse og natur» - Finnmark

førte også til tap av kulturen vi har levd gjennom mange generasjoner. Sorgen kom av tapet og den manglende respekten, og av bekymringer for fremtiden. Tapt gikk natur, kunnskap, kompetanse, trygghet, verdighet, tillit, mening og innhold i livet. Det finnes nok mye oppdretts-sorg, både langs vår egen kyst og langs andres.»[19]

Teksten er beskrivende for det som nå har blitt et stadig mer vanlig ord: Økosorg eller økologisk sorg. Slik sorg er beskrevet som «en slags hjemlengsel hjemme». Det er en sorg eller en lengsel etter hjemplassen du var en del av, men som har endret seg drastisk eller blitt ødelagt.» (Knut Ivar Bjørlykhaug[20]). Natursorg er et annet begrep som beskriver reaksjoner på tap av natur.

Harry Johansens dokumentarfilm Luossamoraš/Laksesorg fra 2024 viser hvordan menneskene i Tanadalen og Tanafjorden påvirkes av at laksefisket er stengt.[21]

Makt-avmakt

Det er stor motstand mot forurensende oppdrett, noe som blant annet kommer til uttrykk i utallige leserinnlegg og artikler i lokalaviser. Et eksempel er en uttalelse fra fisker Edvin Dagsvold i Hønseby utenfor Hammerfest:

«– Jeg er ikke i tvil om hva som er årsaken til at det nesten ikke finnes fisk inne i fjordene lenger: Oppdrettene. De forurenser havbunnen med mengder av avføring, lus-medisiner og fôrrester, og gjør sånn at villfisken ikke finner steder og gyte. Vi fiskere har sagt fra og protestert i flere tiår, uten å bli hørt. Det er som jeg sier: Det er pengemakta som rår.» (Edvin Dagsvold)»[22] (Flere eksempler på lokal motstand mot oppdrett i Troms og Finnmark, se innlegg nevnt i fotnote 18).

Erfaringer både blant enkeltpersoner, organisasjoner og noen politikere viser at det er svært vanskelig å få utfordringer med oppdrett i åpne merder på den politiske dagsordenen, og som sentrale tema i media (inkludert debattprogrammer, men et viktig unntak er Brennpunkt-serien Lakselandet i NRK).

Det finnes en omfattende kunnskap om negative konsekvenser av dagens oppdrett, både vitenskapsbasert og tradisjonell/lokal kunnskap hos fiskere og andre blant befolkningen i kyst- og fjordområder. Basert på ulike former for kunnskap er negative konsekvenser av oppdrettslaksen for laks (såkalt villaks), sjøørret og sjørøye velkjent og grundig beskrevet i en rekke sammenhenger.

En av årsakene til at kunnskapen ikke tas i bruk, er trolig kommuners og fylkeskommuners ønsker om midler fra Havbruksfondet. Dårlig kommuneøkonomi er derfor en relevant faktor også for nevnte arter.

---

[19] Sitert i en omtale av den islandske filmen «Silent Waters på Naturvernforbundet i Finnmark sine nettsider. Erfaringer med lakseoppdrett - i Norge og på Island - Finnmark

[20] Økologisk sorg er en slags hjemlengsel hjemme | ABC Nyheter

[21] Omtale av filmen i et innlegg i Fiskeribladet: Laksesorg og feilslått forvaltning | Fiskeribladet

[22] hammerfest, nyheter | Edvin (75) roper nok et varsku: «Oppdrett i sjø er fiskernes verste fiende»

Rettferdig byrdefordeling
Når det gjelder Havbruksfondet, vil vi vise til Tana kommune og Tana Fiskeforvaltning (TF) sitt standpunkt om rettferdig byrdefordeling, her sitert fra TF sitt innspill til stortingsmeldingen:

«TF mener at fordelingsordningen for Havbruksfondets midler må endres slik at også kommuner, lokalsamfunn og elveforvaltere som rammes økonomisk av stengt laksefiske, sikres kompensasjon.

Det fremstår som fundamentalt urimelig at innlandssamfunn og lokale rettighetshavere skal bære store deler av de økonomiske og kulturelle konsekvensene av sviktende laksebestander, samtidig som en svært lønnsom havbruksnæring, som bidrar til belastningen på laksen.

TF mener derfor at stortingsmeldingen må legge til grunn prinsippet om en rettferdig byrdefordeling, både når det gjelder miljøtiltak og økonomisk kompensasjon.»

Naturvernforbundet sin konklusjon

Oppdrett. De omfattende forandringene som oppdrettsanlegg utgjør, må vurderes opp mot fjorder som et helhetlig økosystem, som henger sammen med elver og hav, og som er viktig for annen bruk, og særlig for fiskerinæringa (inkludert sjølaksefiske) og mataukfiske.

Overgang til lukka oppdrettanlegg er nødvendig for å bedre tilstanden for villaks, sjøøret og sjørøye. Vi støtter Bivdus krav om at åpne oppdrettsmerder må fases ut fra 1. januar 2030.

Næringsgrunnlaget i havet. Det må framskaffes kunnskap som kan belyse denne problemstillingen: «Laksens næringsgrunnlag i havet må hensyntas da store mengder laks i sjøfasen forsvinner uten at forvaltningen kan forklare hvorfor.» (Bivdu).

Kunnskapsgrunnlaget. Kunnskapsgrunnlaget for arbeidet med stortingsmeldingen må bestå av både forskningsbasert og tradisjonell/lokal kunnskap. Man må legge til grunn kunnskap om både natur, kultur og samfunn, og også konsekvenser av dagens forvaltning av de aktuelle fiskeartene for helse og livskvalitet.

Rettigheter. Det må tas høyde for lokale fiskerettigheter (jf. Finnmarkskommisjonens rapport om Tana/Tanafjorden). Fiskerettigheter som innebærer at lokal innflytelse over fiskeriene nærområder, vil sannsynligvis bidra til forvaltning av fiskeressursene tilpasset småskala-fiske og ressursene i fjorden – med andre ord en bærekraftig fjordforvaltning som hensyntar både fiskeressurser og lokalsamfunn.

Havbruksfondet. Konsekvenser av et slikt fond for å få kommuner til å avgi arealer til oppdrett må drøftes, og prinsippet om en rettferdig byrdefordeling som inkluderer innlandsområder må legges til grunn.

Nasjonale laksefjorder. Status for denne ordningen må utredes, med utgangspunkt i formål og praktisering.

Verdier. Vi anbefaler at det i arbeidet med stortingsmeldingen legges til grunn en forståelse

av verdier i vid forstand, slik Naturavtalen legger opp til.[23]

Demokratisering. Makt-avmaktdimensjonen må drøftes for å skaffe et bedre grunnlag for å foreslå og gjennomføre tiltak for å bedre tilstanden for laks (såkalt villaks), sjøørret og sjørøye). Det er behov for kunnskap om hvem som har muligheter og ressurser til å påvirke forvaltningen av nevnte arter, og hvem som blir hørt. Herunder må kravet om konsultasjonsrett for den sjøsamiske fiskeriorganisasjonen Bivdu innfris.

Også flere organisasjoner må lyttes til i arbeidet med å fremme «hvilke tiltak som kan gjennomføres for å bedre tilstanden for villaks, sjøørret og sjørøye.»

Alta 15.10.2026
Naturvernforbundet i Finnmark

Kjell Magne Derås
leder

[23] Å verdsette naturen riktig er viktig for å løse naturkrisen